

Bilag IV.

Til Rigsdagen.

Undertegnede Kommunalbestyrelse for Handelspladsen Løgstør tillader sig at anføge den høje Rigsdag om, at samme vil medvirke til, at vor Kommune overgaar fra at være Handelsplads til at være Købstad.

Vi ere vel bekendte med det Rigsdagen forelagte Forslag til Lov om Handelspladsernes kommunale Styrelse m. v. og med, at der, naar dette Lovforslag gennemføres, paa væsentlige Punkter vil blive Overensstemmelse mellem Handelspladsernes og Købstædernes kommunale Forfatning og Styrelse, men vide ogsaa, at paa et Hovedpunkt ville Handelspladserne dog ikke ved denne Lovs Gennemførelse opnaa den kommunale Selvstændighed, som vi formene nødvendig for at sikre vor By en heldig Udvikling i Fremtiden. Som Handelsplads ville vi selv efter den ny Lov fremdeles være underkastede Bestemmelsen i Landkommunallovens § 50, jfr. 56, ifølge hvilken Amtsråadet naar som helst og uden Appel kan paalægge vor Kommune at udrede bethdelige aarlige Bidrag til Udredelsen af Amtsrepartitionsfondens Udgifter. Aalborg Amtsråd har ikke tidligere benyttet denne Ret, men for Aaret 1898—99 har Amtsråadet paalagt os et Bidrag af 1,456 Kr. 73 Ø. Vor Kommune, der straks efter Jærnbanens Anlæg syntes at være i Fremgang, stagnerer for Tiden, og Forholdene for de næringsdrivende ere for Øjeblikket meget vanskelige. Folketællingen udviser følgende Resultater:

Juni 1896	1,912
Decbr. —	1,906
Juni 1897	1,850
Decbr. —	1,872

Vi kunne ikke skønne rettere, end at Amtsrådets Paalæg staar i det grelleste Misforhold til de økonomiske Tilstande her i Kommunen, og vi befrøgte, at Amtsrådet skal gaa videre paa den nu betraadte Vej og i Aarens Løb yderligere forhøje Bidraget. Ønskerne om at befri Hartkornet for Byrder kunne jo kun ske Fyldest ved at lægge Byrderne over paa dem, der ikke ere Hartkornsejere eller Brugere, og de store Byrder, som Aalborg Amtsråd har paataget sig for i andre Dele af Amtet at kunne anlægge Jærnbaner, af hvilke i alt Fald 2 ville staae vor Kommune, gøre det højest sandsynligt, at Aalborg Amtsfond ogsaa fremdeles vil behøve at udskrive Bidrag fra Kommunerne, der sikkert ikke blive mindre end det nu udskrevne. Men vi finde det ubilligt, at dette skal gaa ud over os. Under disse Omstændigheder foretrække vi langt at faa den Selvstændighed og Raadighed over vor egen Skatteevne, som Stillingen som Købstad medfører. Selv om vi ikke kunne vente vor Kommune tillagt det Læbælte, som til Fordel for de nuværende Købstæder er hjemlet i Næringslovens §§ 28, 54, 55 og 57, og selv om vor Kommunes Overgang til Købstad paa flere Omraader (Delinventudgifter o. l., Bidrag til Skolefondene o. s. v.) vil medføre Udgifter, som vi nu ere fri for, ligesom Forandringen vil berøbe os Afdgangen til at nyde godt af Amtsfattigtassen, saa at de ny Udgifter endog muligvis i Øjeblikket ville overstige det os paalignede Bidrag til Amtsfonden, foretrække vi desuagtet ubetinget at udrede, hvad Loven paalægger os, og hvad der beregnes efter bestemte Regler fremover at være underkastede et Støn af en Forsamling, som har ganske andre Hovedinteresser